

Katarzyna Hudy

zmrok

o zmroku świat smutnieje
po ciemnych dachach nawet kot nie chce przejść
nie spotkam już raczej minionego dnia
ani wielu innych których już nawet nie pamiętam
sen można traktować jak chwilowe odejście
spokojnie tylko na czas nocy
dzień mnie nie zatrzyma
ani noc mam nadzieję
wstanę rano i nic się nie zmienię
będę myśleć co myślałam i wierzyć w co wierzyłam
pewnie mi się uda zacząć jeszcze raz
ale to dopiero jutro

dwoje ludzi dwie miłości i wózek-historia prawdziwa

żadne pismo urzędowe nie informuje o przybyciu miłości
pojawia się tak po prostu i zasiedla tuż obok
obce ciało z dnia na dzień staje się bardziej twoje niż swoje
i na odwrót
jedzenie smakuje lepiej choć nie zawsze wychodzi
czas jakiś bardziej przyjazny choć czasem wciąż go brakuje
miłość i spóźni się i pomarudzi i nie wie o co jej chodzi
jednak gdy jednej nie ma to druga w okno spogląda
i łączy obie miłości to że się różnią od siebie
kompletnie nie pasując do filmowych romansów
bo zamiast róż i biletów na wyjścia do teatru
serwują najserdeczniejsze dwie całkiem zwykłe herbaty
i obie miłości cierpią na postępujący zanik pamięci
bo żadna z nich nie pamięta i przebacza od nowa
obie nieidealne ale z perfekcją opanowują umiejętność
przepychania każdego dnia na wózku nadziei
pomimo wszystko

niespodzianka

stracił wszystko
naprawdę tak myślał
i nie chciał już patrzeć
zasłonił okna
a zasłony potraktował jak karę dla świata
by już nie mógł zaglądać do jego domu
wabić śmiechem ludzi i błękitem
z impetem zatrzaskał drzwi
zasnął zwinięty w kłębek na słonej poduszce
tak pragnął końca
a tu niespodzianka
oddech miarowo poruszał jego piersią
żył
obudził go nowy dzień
który bez pytania wkradł się promieniem słońca
a sąsiad zapukał najzwyczajniej
i poprosił o szklankę cukru

życie wie dokąd ma trwać
pomimo naszych końców świata

niestety

miałam pod stopami ziemię
i błękit w zasięgu ręki
przytulałam się do drzew i wiedziałam że istnienie
to bezinteresowny podarunek
dany bez większej okazji

niestety zapomniałam o tym

lepiej późno mawiają
wiec cieszę się z tego co zostało
że mam co mam
jestem kim jestem
żyję jak żyję
i że jest jak jest

niech serce jak kompas prowadzi
nie chciałabym znowu zapomnieć

wszystko w porządku

pozbiierzaj się i wstań
nie jesteś superbohaterem
ale możesz pójść z miejsca
w którym tracisz czas i nawet nie wiesz
jak daleko od ciebie odszedł

kto nie popełnił błędu
kto nie płakał
kto nie klął
kto nie wątpił
kto nie chciał już cierpieć
kto nie dawał rady
kto nie przegrał choć raz

chyba nikt

to tylko życie a ty jesteś
tylko nieidealny
i to jest w porządku

przyjęcie

najsmutniej gdy przyjęcie się kończy
kurtyna unosi się ukazując prawdziwy świat
aktorzy w swych domach
zmywają z twarzy uśmiechy
z ulgą opuszczają
uniesione w sztucznym zachwycie brwi
odczepiają życzliwość
i wytrzepują rękawy z tolerancji
garnitury i suknie przyzwoitości
rzucają niedbale gdzie bądź
z ulgą zdejmują niewygodne gorsety
wrozumiałości i altruizmu
pozbywają się niewygodnej dobroci
która jak bielizna push-up
sprawiała wrażenie
że wydawali się być atrakcyjniejsi
kiedy już doprowadza się do porządku
i znowu poczują się sobą
biorą kąpiel by razem z wodą
spłynęła z nich reszta zakłamania..
potem może jeden drink
i zdjęcie na portal akceptacji
zanim policzą
ilu widzów polubiło występ
budzą się tak bardzo sami

patchork

jestem dzielona na małe wycinki rzeczywistości
przez ludzi którzy określają mnie wedle własnych kryteriów
przedmiotem obserwacji narażonym na ciągłą ocenę
jestem jednocześnie żoną córką matką siostrą
przyjaciółką pracownikiem znajomą nieznajomą

miłością nadzieją rozczarowaniem i kulą u nogi
tworzę w jednej czasoprzestrzeni wiele postaci
mieszankę cech kolorów wad i zalet
niczym żywy patchwork
martwię się
jak to wytrzymuje jedno serce
ubrane w potargany sens

pielęgnacja roślin

kwiaty kwitną gdy je podlewasz
lecz na dnie doniczki muszą pozostać otwory
by woda nie zatrzymywała się
tylko przepływała przez korzeń
a jej nadmiar mógł odpłynąć
ludzie kwitną gdy ich doceniasz
lecz na dnie serca musi pozostać pokora
by duma nie zatrzymywała się
tylko przepływała przez duszę
a jej nadmiar mógł odpłynąć

poddanie

bywa że trzeba się poddać
dla dobra własnego ducha
nie trzymać na chwiejnych nogach
wymiętoszonych przekonań
nie zawsze racja ma rację
zwłaszcza ta z własnej podszewki
czasem trzeba zejść z drogi
przepuścić defiladę domniemań
z niezbyt mądrych rozwiązań
uchwycić choć nić przestrogi
i do kłębka pokory
dotrzeć niezbyt późno

święta

żyjesz rytmem dat
zaznaczonych w kalendarzu na czerwono
ustawiasz poprzeczki od święta do święta
ciągle czekasz i zaplatasz w głowie warkocze z planów
żyjesz tutaj ale nie dbasz o chwilę którą oddychasz
w swym pośpiechu przydreptujesz terażniejszość
a zwykły dzień siedzi cicho i obiera twój czas z życia

trzecia

ktos mnie zaczepił chciał zapytać o godzinę
nie zatrzymałam się
właśnie chciałam stracić swój czas
tak bardzo chciałam iść
jak głuchoniema i niewidoma
chciałam być tylko dalej
od postaci i przedmiotów które mijałam
i było mi wszystko jedno było mi wstyd
zmiana stanu skupienia sprawia ból
przemieniałam krew w lód
łzy w piach wzrok w nóż
miałam plan dojść do egoizmu
jednak ten ostatni raz
wróciłam i odpowiedziałam
że jest trzecia
i zostałam
tak trudno mi ominąć człowieka

...

w górach nie sposób przeoczyć drogę
gdy stawiasz stopy na odwiecznej skale
jesteś zespolony ze szlakiem
jak oddech z przepływem krwi
wspinasz się pokonując wysokość swych ograniczeń
twoje słabości odpadają z pod butów
jak drobne kamyki
toczysz walkę fizycznej słabości
z obietnicą spojrzenia na siebie ze szczytu

piosenka

(Błażejowi)

„ to nic”

1

wiem wydaje się że jest tylko źle
a dobrego tylko brak lub żal
budzik znów za wcześnie zaczął dzień
chcesz wystrzelić się w kosmiczną dal

2

niby nudno a brakuje czasu
niby wszystko lecz coś tu zginęło
nie ma miejsca a jakoś tak pusto
czujesz jakby coś cię ominęło

Ref.

tak naprawdę wszystko będzie dobrze
masz szuflady pełne planów i marzeń
i zobaczysz że nic ci nie będzie
los ci wysłał już walizkę dobrych zdarzeń

3

martwisz się bo nie znalazłeś skarbu
a kopałeś dookoła domu
znowu wszyscy wiedzą lepiej od ciebie
wolisz nic już nie mówić nikomu

Ref.

tak naprawdę wszystko będzie dobrze
masz szuflady pełne planów i marzeń
i zobaczysz że nic ci nie będzie
los ci wysłał już walizkę dobrych zdarzeń

zamyślenie

odejść od siebie by siebie odnaleźć
usłyszeć śpiew wiatru i za nim podążać
biec po cichej nocy aby słońce zbudzić
uchwycić się tęczy i tam już pozostać

odejść od siebie by siebie odnaleźć
zamykać oczy by prawdę zobaczyć
serce ścisnąć w dłoni aby mniej bolało
kto żyje dla kogoś ten ma moc by walczyć

pieśń zbłąkanego anioła

nie spałem tej nocy zbyt dobrze
na ziemię mnie rzucił ból głowy
dziś muszę się przyznać mój Boże
że jestem trochę zmęczony

z drzewa mojego życia
wciąż spada nowy liść
i czuję taki niepokój
jak gdybym miał gdzieś iść

spoglądam przez szare okno
gdzie toczy życie świat
jestem na samym dnie duszy
wszystko mi poszło nie tak

ścieżką ciemnego lasu
szedłem cicho zmartwiony
niosłem złamane skrzydło
drzewa mi słały ukłony

drugie miałem dość zdrowe
jednak ratując człowieka
straciłem je i teraz
trudno mi wznieść się do nieba

piwnice mojej duszy
pokryte pleśnią złudzeń
zamknięte dotąd na klucz
otwieram ofiarą utrudzeń
przymknięte z żalu oczy
ocieram w twój rękaw Boże
a serce umęczone
na twych kolanach ułożę

***

nam płonie niebo o zachodzie
a wam jedyny dom
my wstajemy do pracy
a wy boicie się zasnąć
my śledzimy ceny paliw
a wy dziesiątki kilometrów idziecie pieszo
lekarze wypisują nam recepty

a wy pakujecie w jedną reklamówkę ostatni listek tabletek
my sprawdzamy pogodę
a wy śpicie na mroźnym betonie
my kupujemy chleb
a wy boicie się wyjść z domu
my liczymy dni do świąt
a wy martwych
nie szukamy sensu tylko aniołów
którzy na dworcach dają się napić ciepłej herbaty
pomagaj znaleźć cichy kąt
choć rany goją się trudno i długo
zdołamy naprawić wasze połamane skrzydła
a każda kula która trafia w ciała waszych bliskich
będzie już do końca krążyć w krwiobiegu sprawcy tego zła